

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Prima Pars Evangeliorvn Hyemalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

PRIMA PARS

EVANGELIORVN HYEMALIS.

DOMINICA I. ADVENTVS.

EVANGELIVM MATTH. XXI.

ARGVMENTVM.

*Ingreditur Christus Solymas inuectus asello,
Fronde uiam spargens uulgus Osanna canit.*

CHRISTVS ubi Solymam
prius uenisset ad urbem,
Hic ubi parua iacet submis-
so Bethphaga muro,
Monsq; ferax olea superas
se tollit in auras:
Protinus è cætu binos comi-

tante ministros

Eligit, his mandat peragenda, ac talibus infit:

Ite uiri celeres Castellum in rura propinqui,

A Quod

EVANGELIA.

Quod uos ante iacet, mox inuenietis asellam
Cum tenero pullo simul ad praeſepe ligatam,
Soluite utrunq; pecus, ueſtroq; afferte magiſtro.
Dixerit at ſi quis forſan: quò ducitis illos?
Reſpondete uiro: dominus nunc indiget illis,
Continuò uobis aſinam pullumq; relinquet.
Hec autem fieri ſic rebus oportuit ipsis,
Vt perfectà forent Zachariae uerba propheta,
Talia qui cecinit diuino percitus Oeſtro:
Dicite ſic Natæ, quæ regnat in arce Sionis:
Ecce tuus longo tibi Rex promiſſus ab æuo
Aduenit, in tergo reſidens manſuetus aſelle,
Atq; ſuper pullo matrem comitante iugalem.
Discipuli celeres abeunt, & iuſſa magiſtri
Expediunt, aſinam freno pullumq; trahentes,
Vt uenère locum, dominus quo ſtabat Ieſus,
Protinùs abripiunt toto de corpore ueſtes
Quiſq; ſuas, aſinæ pandoq; in tergore ſternunt,
Imponuntq; ſuper ſtudio feruente magiſtrum.
Interea populus Regem comitatus Ieſum,
Veſtimenta iacit pandens per ſtrata uiarum.
Aſt alij ramos oleæ palmæq; uirentes
Arboribus cadunt, & humi per compita iactant,
Atq; uiam domino folijs & flore coronant.

T. 11.

DOMINICALIA.

Turbâq; præcedens, & quæ uestigia Christi
Ponè sequebatur, tali clamore sonabat:
sit foelix Natus ueniens Dauidis ab alto,
Gloria sit domini uenienti in nomine Regi,
Qui benedictus adest, ut nos benedicat in æuum.
Huic Osianna pium sublimi uoce canamus:
Talibus exactis Solymam cum Christus in urbem
Ingredere tur ouans, & regum more triumphans,
Vrbs commota fuit rerum clamore nouarum.
Quotquot & aspexere uiri, sic uoce rogabant:
Ille quis est, tantus sequitur quem coetus euntem?
Respondet populus, magnus uenit ecce Propheta
Urbe Nazaraea genitus, cui nomen Iesus.
Mirantur laudesq; uiri præclaraq; facta.

DOMINICA II. ADVENTVS.

EVANGELIUM LVC. XXI.

A 2 AR

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Tristia uenturae memorantur signa diei,

Quae caelo & terris sintq; futura mari.

Discipulis Christus uenturae signa diei
Expediens uero tales dedit ore loquelas:
Audite o socij dictisq; attendite nostris,
Iudicium domini quam plurima signa praebunt,
Qualia non mundi meminerunt secla prioris:
Solis enim iubar immensum, Lunaq; nitorem
Obducent tenebrae, stellis lumenq; negabunt,
Sanguineo diri flagrabunt crime Cometa,
Ignis & horrendos caelum patietur hiatus.
Tum uariae species armorum ac tristia bella,
Clangentesq; tubae resonabunt nubibus altis.
Nec minus in terris mortalia corda prementur
Anxietate graui, quam talia signa mouebunt,
Attonitaeq; tremunt gelida formidine mentes.
Insuper & pelagi fluctus undaeq; sonabunt
Horrendum, surgentq; graues super alta procellae
Diluuium terris extremaq; fata minantes,
Insolitisq; tremunt quassatae motibus urbes.
Ast homines miseri consumptis uiribus acri
Deficient praetantarum formidine rerum,
Quae super extremi uenient mala tempora mundi.

Namq;

DOMINICALIA.

Namq; etiam celi uires, & summa polorum
Iura mouebuntur, naturaq; tota tremiscet.
Talia cum fient, tunc conspicietis ab alta
Sede uenire Deum claraq; in nube sedentem
Maiestate graui & magno splendore timendum.
Hec igitur quando uenientibus ordine rebus
Incipient fieri, uestras attollite frontes,
Et gaudete pij leto sub fine laborum:
Nam sperata saluq; redemptio uestra propinquat.
Talia uerba loquens simili declarat Iesus:
Aspicite arboreasq; comas, ficumq; rubentem
Germine protrudunt quando, gemmaq; soluta
Parturiunt, summa ramorum in stirpe tumentes
Aestiuos tunc nonne dies sentitis adesse?
Letaq; purpurei succedere tempora ueris?
Sic uos in caelo cum signa uidebitis ista,
Non hinc esse procul caelestia Regna sciatis.
Hoc etenim uero uobis sermone profabor,
Quod non transibit genus hoc, nisi talia fiant
Omnia. Cum summo tellus transibit Olympo,
Sed mea uerba manent nullum peritura sub aeuum.
Vos autem admoneo cunctos, iubeoq; cauere,
Ne uestras oneret turpissima crapula mentes,
Pectora neu saeculi curis immersa grauentur:

A 3 Ne

EVANGELIA

Ne super incautos ueniat lux ista, trahatq;
Tristis in exitium nil talia damna timentes.
Nam ceu rete dies ueniet suprema repente,
Et super in cautos ceu fur mittetur Olympo,
Vt sincera fides, securaq; corda probentur.

DOMINICA III. ADVENTUS.

EVANGELIUM MAT. XI.

ARGUMENTUM.

Discipulos mittit Christum rogitare Ioannes:
Illis uisa iubet signa referre Deus.

A Udijt ut Christi sublimia facta Ioannes
Carcere sub caeco, quae nūcia fama ferebat,
Discipulos misit geminos, qui talia dicant:
Tu'ne uir es, nobis est qui uenturus: an ipsi
Expectare alium spe progrediente iubemur?

Talio

DOMINICALIA.

Talibus auditis contrà respondit Iesus:
Ite redite uiam, uestroq; referte magistro
Omnia quæ coram auditis fieriq; uidetis:
Ecce uident cæci, figunt uestigia claudi,
Mundantur lepra immundi, surdisq; disertus
Redditur auditus, defuncti à morte resurgunt,
Pauperibusq; Euangelij doctrina patefcit.
Ac fœlix qui non de me mala scandala sumit.
Discipuli redeunt Christi mandata ferentes.
Ad populum uerò se iam conuertit Iesus,
Obferuanda loquens de sancto uerba Ioanne:
Quid precor existis loca per deserta uidere?
An uaga quæ uentis hinc inde agitur arundo
Exciuit cupidos? uel cur petistis Eremum?
Indutum molli num cernere ueste iuuabat?
Mollibus induti Regum uersantur in aulis
Delicijs rerum uarijs & honore beati.
Cur tamen existis? num fortè uidere Prophetam?
Certè equidem dico maiorem hunc esse propheta:
Hic etenim uerè est, de quo scriptura fidelis
Sic ait: Ecce meus te mittitur Angelus ante,
Qui tibi præsternatq; uiam cursusq; futuros.

EVANGELIA
DOMINICA III. ADVENTVS.
EVANGELIVM IOANNIS I.

ARGVMENTVM.

A Solyma missis reddit responsa Ioannes.
Sternere se Domino uoce sonante uiam.

ATque hæc sunt Christum testantia uerba
Ioannis,
Quando Sacerdotes populus Iudeus ad ipsum
Leuitasq; simul Solyma mittebat ab urbe,
Qui compellatum tali sermone rogabant:
Ipse quis es cædò? fassus nihil ille negauit:
Non ego sum Christus dicens. cœpere secundo:
Nunquid es Helias? non sum respondit. at illi
Vlteriùs quæerunt: aliquis num fortè propheta?
Pernegat hoc etiam. tandem dixere: quis ergo?
Vt responsa uiris qui nos misère feramus.
Ipse quid affirmas de te? tum protinùs inquit:

Vox

DOMINICALIA.

Vox ego sum clamans loca per deserta: parate
Venturo gressum domino cursumq; uiarum,
Sicut uaticinans Esaias prodidit olim.
Ast hi qui missi fuerant ex urbe, fuerunt
Ex phariseorum numero, sic plura rogantes:
Cur igitur populum baptizas: cum neq; Christus
Ipse nec Helias, nec sis te teste prophetas?
Respondit referens illis hæc uerba Ioannes:
Flumine baptizo solaq; ego præuiua unda,
Ecce sed in medio uestrum iam constitit ille,
Quem neq; nouistis, nec adhuc cognoscitis ipsi:
Hic est, qui quamuis mea post incepta sequetur,
Me tamen ante fuit iam longo tempore, cuius
Non ego sum dignus qui calceamenta resoluam:
Ille sacro mundans uos flamine & igne lauabit.
Hæc sunt Bethabarae clarum Iordanis ad amnem
Facta, ubi tractabat sacrum Baptisma Ioannes.

IN DIE NATALIS IESU CHRISTI.

EVANGELIUM IOANNIS I.

ARGUMENTVM.

Esse Deum uerè, quod condidit omnia, Verbum,
Panditur, utq; illi sit sociata Caro.

Pincipio Verbum fuit ante exordia mundi,
Cumq; Deo semper concordis foedere mansit.

A S Nam

EVANGELIA

Nam Deus illud erat caelesti numine Verbum,
Hoc cum patre fuit primaeva ab origine rerum,
Omnia precipiente Deo sunt facta per ipsum,
Et mihi est factum tanti sine munere Verbi,
Quicquid habet primo formatum tempore mundi.
Vita potens inerat & lux caelestis in illo,
Istaq; lux hominum fuit almo lumine vita,
Quae demissa polo tenebris fulgebat in atris:
Nec tenebrae talem poterant comprehendere lucem.

Missus homo fuerat summi uirtute parentis
Gratia cui nomen dederat diuina Ioannes.
Venerat hic testis tali de luce futurus.
Non erat ille quidem lux haec, sed uenit ut illam
Testificans hominum generi monstraret adesse.
Lux ea uera fuit, quae homines illuminat omnes
Quotquot in hunc mundum geniti de carne uenimus.

Hæc

DOMINICALIA.

Hec fuit in mundo primum, factusq; per ipsam
Quāuis mūdus erat, tamen haud cognouerat illam.
In sua quim etiam sublimi uenit Olympo,
Nec sua gens illum pro munere grata recepit:
Suscepere pijs uerò qui mentibus illum,
His dedit esse Dei charissima pignora natos.
Scilicet illius credentes nomine tantum:
Non ex sanguinibus tales, nec carne uirili
Prouenere, nihil ualet hīc humana uoluntas,
Sed generante Dei tales sunt numine nati.
Iamq; Caro factum est humano corpore Verbum,
Demissumq; polo nostris habitauit in oris.
Gloriaq; illius nobis est uisa refulgens
Unigenae tanquam patrio de numine Nati.
In quo uera Dei iam gratia plena relucet,
Vera conspicitur nobis patefacta uoluntas.

HISTORIA NATIUITATIS CHRISTI,
EX EVANGELIO LVC. CA. II.
ARGUMENTVM.

Nascitur Augusto in Bethlehem sub Cæsare
Christus,

Angelici coetus gaudia tanta canunt.

Exijt Augusto decretum à Cæsare, totus
E Ut numeraretur collatis censibus Orbis.

Atq;

EVANGELIA

Atq; hæc prima fuit magni descriptio mundi
 Aedita, quod Syriam præses Cyrenius omnem
 Tempore commissum tranquilla pace regebat.
 Iamq; omnes populi patrijs è finibus ibant,
 Nomina dicturi pariter, censumq; daturi,
 Quisq; suæ gentis properans tendebat in urbem.
 Talia dum fiunt, senior quoq; uenit Ioseph,
 Vrbe Nazareæ ciuis Galilæidos oræ,
 Iudæamq; petens ueterem Dauidis in urbem:
 Nomine Bethlemiam patrijs tendebat ab oris.
 Nam genus antiquum Iessæ à stirpe trahebat;
 Huc sibi de sponsa Maria cum coniuge uenit,
 Quæ grauidam sacro gestabat pignore uentrem.
 Et iam contigerant longis ambagibus urbem,
 Moeniaq; ingressi pronò sub uespere, tandem
 Pauperis hospicij tectum subière propinquum,
 Quòd locus haud melior serò uenientibus esset:
 Tanta cohors peregrinorum successerat urbi.
 Accidit hîc, gentis patriæ dum sede morantur,
 Vt sacer impleto iam tempore partus adesset.
 Aedidit hîc primo genitum castissima Natum
 Mater, & heu pannis inuoluit uilibus ipsum:
 Horrida præbebant teneras præsepia cunas,
 Stramina cum foeno lectus plumæq; fuerunt.

Nam

DOMINICALIA.

Nam locus hospicio nullus restabat in omni.
Pastores aderant uerò regionibus illis,
Excubias ouium qui tempore noctis agebant,
Sub Ioue consueti duras tolerare pruinas.
Angelus his domini magno fulgore propinquat,
Et subito insuetam capiebant omnia lucem,
Extimuerè uiri rerum terrore nouarum.
Ille animos dictis placidè confirmat & inquit:
Ponite corde metum pastores, mittite curas,
Non ego terrorem uenio damnumq; daturus,
Gaudia sed uobis de celo ingentia porto:
Gaudia quæ populū ueniunt spargēda per omnem,
Namq; hodie est natus uobis Saluator in orbem,
Nomine quem Christū dominū Regemq; fatemur:
Aedidit hunc parua genitrix Dauidis in urbe,
Ut completa forent ueterum præfagia uatum.
Ne proferre tamen me nuncia falsa putetis,
Ista puerperij sint uobis signa beati:
Infantem tenerum mox inuenietis euntes
Vilibus in pannis positum, stabuloq; iacentem:
Hic ubi rurículas pascunt præsepia tauros,
Abiectam pueri nec uos contemnite formam:
Hac illum debent oculi cognoscere uestri.
Hec ubi dicta dedit pastoribus Angelus, ecce

Militia

EVANGELIA

Militiæ cælestis honos apparuit ingens,
Spirituumq; Chori uolitant æthere toto,
Talia sublimi præconia uoce canentes:
Gloria sit domino cælorum excelsa tenenti,
Paxq; hominum generi in terris, & leta uoluntat
Hæc ubi per totum sonuerunt iubila cælum,
Angelici rediere Chori sublimi petentes.
Dumq; secant liquidū plaudentibus æthera pennis
Dulcibus impulse resonant concentibus auræ.

Tunc ita pastores inter se uoce loquuntur:
Surgite Bethlemiam socij properemus in urbem,
Talia uisuri coram, quæ facta feruntur,
Quæq; Deus nobis cælo patefecit ab alto.
Nec mora festino ueniunt ad mœnia cursu
Ut subiêre locum, stabuli quo tecta manebant,
Inueniunt Mariam Ioseph cum coniuge matrem,
Infantemq; Deum positum præsepibus altis,
Fascia linteolis quem uilibus arcta tegebat.
Stramen erat lectus, tepidæ fœnilia plume.
Protinùs exhibito puerum ue nerantur honore,
Poplite curuato, manibusq; ad sydera tensis,
Oscula quin etiam palmis puerilibus addunt,
Atq; Deo grates tanto pro munere dicunt,
Carmina syluestri stipula iucunda canentes.

Himo

DOMINICALIA.

Hinc ubi nota satis tanti miracula partus,
Discedunt iterum læti, plebemq; per omnem
Notificant, quæ dicta sibi tum uisa fuerunt.
Obstupere super pastorum uocibus omnes,
Atq; nouum mirantur opus, dictumq; puellum
Aedidit insueto quem uirgo puerpera partu.
At pia seruabat tacito sub pectore mater
Omnia, de puero quæ prodita uerba fuissent,
Singula sollicito secum sub corde uolutans,
Expendensq; uirum uoces, casumq; futuros.
Hinc ubi pastores populum sparsere per omnem
Nuncia de celo patefacta & cognita coram,
Continuò campos repetunt, caulasq; reuisunt,
Laudantes dominum cæli super omnibus illis,
Quæ narrata sibi primùm, post uisa fuissent.
Omnis cantus erat, Puer, omneq; carmen, Iesus:
Omnibus hoc læti calamis & uoce sonabant:
Cuncta repercussis reddebat uocibus Echo.

DOMINICA POST NATALEM DOMINI.

EVANGELIUM LVC. II. CAP.

ARGUMENTVM.

Predicit Symeon casus tibi uirgo futuros,
Hanna patris uates nec Phanuelis abest.

Talia

EVANGELIA

Talia de puero quæ dicebantur Iesu,
 Mirati secum materq; paterq; fuerunt.
 Protinus hic illis Symeon benedixit, & ore
 Vaticidico cœpit Mariæ sic dicere matri:
 Aspice quem casto genuisti corpore natum,
 In tristem positus multorum est ille ruinam:
 Aspice & hoc multi Solyma de gente resurgent.
 Namq; erit in signum, contrâ cui dicere plures
 Audebunt, odioq; uirum grauiore laceffent.
 Tunc animam gladius tibi pertransibit acutus,
 Pectora multorum quò tandem arcana pateffant,
 Quæ diu latuere animis, cernantur aperte.
 Talia cum fierent, mulier tum fortè Prophetis
 Adfuit Hanna simul, Phanielis filia patris,
 Stirpis Azaræ, senio iam cana trementi.
 Illa suo septem cum coniuge uixerat annos:
 Post, ubi defunctum rapuissent fata maritum,
 Constituit cœlebs uiduam traducere uitam:
 Lustraq; bis septem totidem subiunxerat annis,
 Iam defecta tremens, tristiq; absumpta senectâ.
 Sed tamen ignauo non pectore sacra colebat,
 Semper & in templo domini ceu serua manebat
 Ieiunans cum nocte diem, constanter, & orans.
 Hæc etiam puerum uenerans accessit Iesum.

Lauda

DOMINICALIA.

Laudauitq; Deum, qui pignora tanta dedisset,
Plurima uerba super promisso semine fundens,
Monstrabatq; nouam populis instare salutem,
Que Solymis annos tot iam expectata fuisset.
Talia plena Deo presaga mente canebat.
Iamq; ubi cuncta pie matri perfecta fuissent
Debita sacrorum, fieri que Lege iubentur,
Obtulerit primum si quando puerpera natum,
Protinus in patrias terræ Galilæidos oras
Fida redit genitrix, charo comitante marito:
Perq; alterna uias infantem brachia gestant,
Donec ubi celo ueniens lux quarta refulsit,
Nazaream subeunt finitis cursibus urbem,
Et patrios tetigisse lares, sua limina, gaudent.
At puer interea primos crescebat in annos,
Corporis atq; animi mirando robore surgens.
Namq; Dei presens firmabat Spiritus illum.
Hinc insueta subit teneram sapientia mentem:
Qualis ab humano non semine prouenit unquam.
Gratia tum Domini puerum complexa sœuebat.

IN DIE CIRCUMCISIONIS DOMINI.
EVANGELIUM LUCÆ II.

ARGUMENTVM.

Octo dies ierant, cum circumciditur Infans,
Atq; datum celo nomen Iesus habet.

B Lux

EVANGELIA

LVx octava aderat Christi nascentis ab ortu,
Et iam tempus erat pueri præputia sacro
Antiquo de more patrum præcidere saxo.
Ergo illum in templo sistunt, Legisq; ministri
Exiguam pellem, qua glans obducta, recidunt.
Tum puero nomen chari fecere parentes
Diuinum, nostra signumq; salutis Iesus:
Angelus è calo ueniens quod dixerat antè
Quàm foret intacta matris conceptus in aluo.

IN FESTO EPIPHANIAS, CEV TRI
VM REGVM.

EVANGELIVM MATTH. II.

ARGVMENTVM.

Adueniunt Reges è partibus Orbis Eoi.

Atq; Dei nato tres tria dona ferunt.

Bethlema Christus cùm natus in urbe factus
set,

Iudea

DOMINICALIA.

Iudeas Herode malo regnante per oras
Ecce Magi primis digressi orientis ab oris,
Ad Solymam uerbis ueniunt cum talibus urbem:
Dicite ubi uestrum liceat cognoscere Regem,
Aedidit insueto quem Virgo puerpera nixus:
Vidimus illius nostro procul aethere stellam
Solis ad exortum claro fulgore micantem.
Proptereaq; citi uestras aduenimus oras,
Ut genibus flexis illum ueneremur ouantes.
Audiit Herodes cum talia uerba, repente
Territus est animoq; metum concepit inanem.
Regis ad exemplum Solymarum tota fuerunt
Mœnia sollicito populi percussa timore.
Protinus Herodes in celsam conuocat aulam
Pontifices, scribas populi, Legisq; peritos,
Nota quibus ueterum fuerant oracula uatum:

B 2 Hos

EVANGELIA

Hos rogitat, Christus qua sit promissus ab ora.
Illi Bethlemiam referunt communiter urbem,
Sic etenim diuina propheta scripta loquuntur:
Tu quoq; Iudæe Bethlemia paruula terre,
Non minima es magni de sanguine stirpis Iudæ,
Nam mihi nascetur de te fortissimus Heros,
Qui populum Israhel sublata lege gubernans
Aeternis regit imperijs, & fœdere certo:
Illius egressus fuit ante exordia mundi.
Talibus auditis tacito Rex impius astu
Accersitq; Magos cauteq; exquirat ab illis,
Tempore quo primùm celo fulgere sereno.
Cœperit, & Regem portendere stella creatum.
Dimissisq; uiris ficto sic pectore fatur:
Ite bonis auibus, perquirite cuncta fideles
De puero, uobis quem lucida sydera monstrant,
Inuentumq; mihi rursus narrate, docentes
Quæ domus hunc, tantũ Regẽ, quæ mœnia seruent,
Illius ut sanctum ueniens quoq; Numen adorem.
Hec ubi iussa Magi Regis cepere, secundum
Ingrediuntur iter, cælo tum stella refulsit
Visa prius, monstransq; uiam præcessit euntes,
Donec ad optati ueniens magalia tecti
Constitit, ostenditq; locum, quo paruulus in fœtus
Matris

DOMINICALIA.

Matris in amplexu circum ubera plena iacebat.
At postquam celo tandem consistere Sydus
Cognouere Magi, tum uerò maxima letos
Gaudia pertentant animos, & pectora complent.
Ergo domum ingressi, puerum genitricis in ulnis
Inueniunt, hausto se nectare lactis alentem.
Nec mora, prostrati Regem reuerenter adorant,
Tendentes geminas demisso pectore palmas.
Insuper è patrio Thesauris orbe reclusis
Obtulerunt plenis pulcerrima munera dextris,
Aurumq; thurisq; faces, myrrhamq; nitentem,
Regem, Pontificem, mortis dominumq; fatentes.
Inde soporiferæ moniti per somnia, noctis,
Rursus ad Herodis ne perfida tecta redirent,
Inde patrios alio redierunt tramite fines.

ALIUD EVANGELIUM EPIPHANIAS
DE BAPTISMO CHRISTI.

MATTHÆI III.

ARGUMENTVM.

Abluitur Christus uitrea Iordanis in unda,
Spiritus apparet uoce sonante patris.

TEmpus erat quando Galilæis Christus ab oris,
Digrediens liquidū uenit Iordanis ad amnē:

B 3 Hic

EVANGELIA

Hic ubi Zaccharia natus deserta colebat,
Setigera Libici contactus pelle Cameli.
Scilicet ut sacrum manibus Baptisma Iohannis
Suscipiens sancti firmaret signa lauacri.
Iamq; ubi contigerat uicino flumine ripam
Aduentus Domini causam didicitq; Iohannes,
Renuit, & supplex uenienti talibus inquit:
Non ego me tali nec tanto dignor honore,
Vt te Christe Dei Natum mortalis mundem,
Peccatiq; lauem purum sine sordibus Agnum:
Sed mihi opus magis, ut per te baptizer Iesu,
Qui potis es cunctas hominum detergere sordet.
Ad me cur igitur uenias, ut talia poscas
Munera, quæ nobis melius præstare ualeres,
Igne tuo mentes & sacro flamine mundans.
Vix ea factus erat, cum sic respondit Iesus:
Hæc age missa sinas, & quod nunc instat agam,
Meq; tuis manibus sacro fac in amne lauari.
Omnem iusticiam sic nos implere necesse est,
Exemploq; sacrare nouam Baptismatis undam.
Talibus auditis cessat pugnare Iohannes,
Atq; Dei natum liquidas admittit in undas,
Leniter infundens sacrum per membra liquorem,
Et totum fluuio corpus lustrabat adorans.

Obstupuit

DOMINICALIA.

Obstupuit tanti contactu Numinis amnis,
Agnouitq; Deum media Iordanis in unda:
Et uenerans Diuum leni fluit agmine circum,
Bxilière etiam ripæ plausumq; dedère,
Et noua uicinos decorabat gratia campos,
Tota uelut Numen regio sentiret adesse.
Iamq; ubi lotus erat sacro Baptismate Christus
Flumine conscendit medio, ceu lucifer ardens
Exerit ora uadis, lumenq; ostendit honestum,
Totus honore nouo niueo & candore relucens.
Protinus immenso cælum se pandit hiatus
Desuper, insuetam diffundens undiq; lucem
Spiritus & Domini forma simulante columbam
Aethere demissus supra caput eminet illi,
Ingeminans plausum & miro fulgore coruscans.
Vox etiam chari sonuit genitoris ab alto:
Filius hic summo meus est delectus amore,
In quo complacitum est solo, semperq; placebit:
Hunc omnes iubeo populos audire docentem,
Ut mea cognoscant quæ sit sincera uoluntas,
Credentesq; habeant caelestia Regna per illum.

DOMINICA I. POST EPIPHANIAS.

EVANGELIUM LUCÆ II.

B 4 ARGV

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Vrbe manet Christus Solyma post festa, suisq;
Posthabitis, summi iussa parentis obit.

Paschatis ad sancti solennia festa quotannis
Transibant Solymas Christi de more parentes
Iamq; puer uite bis sex compleuerat annos,
Ascendere iterum Solymas, festumq; colendo
Transegere aliquot soles cum noctibus illic.
Hinc ubi consummata sacris iam festa fuerunt,
Ad patrias rursus referunt uestigia sedes.
Ipse puer Solymis sed forte remansit Iesus,
Quod miseri primùm non cognouere parentes,
Namq; illū in turba comitum simul esse putabant.
Iamq; dies patriam repetentibus iuerat unus,
Hospitium sera subeuntes nocte parentes,
Inter cognatos puerum notosq; requirunt,

Sci

DOMINICALIA.

Sed non inueniunt socijs in millibus unum.
Quid faciant miseris: nox impedit ire retrorsum,
Non illam somno, curis egere dolentes
Assiduas inter lachrymas, suspiria, questus.
Utq; dies pulsus iterum fuit orta tenebris,
Mox iter hesternū repetunt, Solymasq; recurrunt,
Omnia quærentes tenerum per compita natum.
Tertia iamq; dies aderat, cū multa gementes
Inueniunt tandem puerum sub fornice templi
Doctorum in coetu medio, turbaq; sedentem
Cū quibus alternis miscebat uerba loquelis,
Multaq; percipiens, rogabat multa uicissim,
Mirantesq; uiros etiam non pauca docebat,
Expediens sacræ mysteria plurima Legis,
Quæ fuerant nulli satis intellecta priorum.
Tota cohors procerum pendeat ab ore loquentis,
Sanctaq; maiestas uultu lucebat in ipso:
Quotquot & audierant puerum diuina docentem,
Mirati ingenium linguamq; fuere disertam,
Et responsa super magnis tam commoda rebus.
Nec minus in nato chari obstupere parentes,
Leticiamq; inter medijs passumq; timorem.
Anxia quem Genitrix compellat uocibus istis:
Dic age, cur absens fecisti talia nobis?

B S Conij-

EVANGELIA

Coniciens miseros in tantum Nate dolorem.
En tuus ille parens, & ego tristissima mater
Tres adeo incerti te quarimus undiq; soles
Solliciti, magnoq; animum turbante pauore,
Ne peregrinorum nobis qua fraude periisses.
Qualia proh nostræ senserunt uulnera mentel,
Undiq; questum dum non reperire ualemus.
Nunc tamen inuentus non es, sed nate repertus!
Vnde sumus leti, de pectore cura recedit.
Filius at contrà tali sermone profatur:
Cur tamen ô charinatum sic usq; parentes
Queritis? & mentem cura torquetis inanis?
An rogo nescitis, quòd in his me conuenit esse,
Que patris ad laudem summi mandat aq; spectantis
Illius ut quæram sacris in rebus honorem,
Auscultando alios partim, partimq; docendo.
Vt pia diuinæ referentur dogmata legis,
Que latuere prius: nunc me ductore patefcent,
Quò patris in Nato noscatur uera uoluntas.
Talia respondens dicebat uerba: sed illis
Sensibus obscuris non intellecta manebant.
Ergo patrem matremq; sequens descendit Iesus,
Venit & in patriam cognomine Nazareth urbem,
Vtq; decet natum, sic tempore semper ab illo

Paruit

DOMINICALIA.

Paruit ipsorum imperijs, & iussa parentum
Audiit, obsequio uigilanti subditus illis.
At pia seruabat memori sub pectore Mater,
Omnia perpendens, fuerant quæ dicta per illum.
Viribus interea letis crescebat Iesus
Corporis atq; animi pariter, uisusq; repente
Augeri uarijs supra sua tempora donis:
Cumq; ætate simul sapientia creuit in illo.
Gratia namq; Dei puerum complexa fouebat,
Atq; amnes homines mira ratione fauebant.

DOMINICA II. POST EPIPHANIAS.

EVANGELIUM IOAN. II. CAP.

ARGUMENTVM.

Coniugij festum Christus cum Matre frequentat.
Atq; Deum factu se probat esse mero.

Tertia lux aderat, Cana. cum fortè per urbē
Accidit, ut thalami celebrarēt gaudia quidā,
Mater

EVANGELIA

Mater ibi domini quoq; comparebat Iesu.
Venerat & Christus praesens conuiuia futurus.
Quem cum discipulis sponsus de more uocarat.
Iam populus mensas circum confederat omnis,
Lautaq; conuiuas pascebant fercula letos:
Cum subito, seu casus erat, seu tristis egestas,
Defecere uiros spumantia uina bibentes.
Hoc ubi cognouit Domini mitissima Mater,
Protinus affectam subiit miseratio mentem.
Ad Natum conuersa suum sic ergo profatur:
Aspicis ut uinum miseros defecit Iesu,
Affert opem duris, nec desere rebus egentes.
Ille sed auerso respondit talia uultu:
Quid mihi nunc tecum est mulier? quod multa requirit
Hora mei nondum uenit, iam desine, facti.
Lumina dimisit uultu pudibunda modesto
Mater, & ad mensae trepidos conuersa ministror:
Quae dederit uobis ea iussa cape site, dixit.
Stabant sex Hydriae purgandi more locatae,
Quas currente rota figuli manus arte pararat:
Harum metretas capiebat singulae binas:
Haec iubet impleri de flumine Christus aquarum.
Expediunt agiles Domini mandata ministri,
Implentes liquidis tam uasa capacia lymphis.

Talibus

DOMINICALIA.

Talibus effectis, iterum præcepit Iesus:
Fundite nunc haustos in pocula certa liquores,
Oeconomusq; afferte simul gustare iubentes.
Perficiunt iussum fidei, uelut antè, ministri.
Ut gustauit aquas in uina liquentia uersas
Architriclinus, facti quia nescius esset,
Hoc etenim soli poterant nouisse ministri,
Continuò sponsum uocat illi talia fatur:
Esse quid hoc dicam, quod tu facis ordine uerso
Quando alij celebrant Hymenèia gaudia ciues,
Hospitibus primùm, quæ sunt uina optima, ponunt,
Hinc ubi pulsa fames, sitisq; restincta bibendi,
Omniaq; ebrietas iam per conuiuia regnat,
Vilia tum demum peioraq; pocula ponunt:
Tu contrà meliora tenax tibi uina reseruans
Vilia per primas posuisti pocula mensas.
Aedidit hoc primum caelesti numine signum,
Quando fuit Canaë Galilæis Christus in oris:
Esse sibi ostendens diuinæ robora dextræ,
Discipulis hinc firma fides accreuit in illum.

DOMINICA III. POST EPIPHANIAS.

EVANGELIUM MATTH. VIII.

ARGUMENTUM.

Efficitur mundus Christum Leprosus adorans,
Ostendit magnam Centurioq; fidem,

CHRI-

EVANGELIA

Christus ab excelso cū uertice montis abiit,
 Hic ubi tradiderat facti mysteria uerbi,
 Turba frequens populi gressum comitatur euntis,
 Doctrinae studio flagrans & amore loquentis.
 Protinus immundae patiens contagia leprae
 Occurrit Domino, supplex qui bracchia tendens:
 Si modò uis, mundare potes me, dixit, Iesu.
 Restitit ad uocem Christus, gemitumq; precantis,
 Protensaq; manu cepit contingere dicens:
 Accipe quod poscis, uolo iam sis mundus. ab illo
 Tempore mox hominem scabies immunda reliquit.
 Praecipit hinc Dominus: factum caue dixeris ulli,
 Vade sed hinc, & te sacrorum ostende ministris,
 Quodq; iubet Moyses defer quoq; munus ad aram,
 Testificans morbo te ritè priore solutum.
 Talibus exactis, Christus subit alta Capharnes
 Mactis

DOMINICALIA.

Mœnia, Centurio mox redditur obuius illi,
Supplice qui gestu uerbisq; precantibus inquit:
Accipe cur ad te ueniam Saluator Iesu:
Decumbit famulus morbo mihi pressus atroci,
Cui mala luxatos conuulsio distrabit artus:
Inde graues sentit per singula membra dolores,
Imaq; continuis cruciatibus ossa laborant:
Nec datur ulla quies, uicium sed crescit eundo:
Huic digneris opem clemens afferre precamur:
Et si non Domini, serui miserere dolentis.
Curabo ueniens illum, respondit Iesus.
Nobilis at contra sic rettulit ore disertus:
Nō ego sum dignus domine, ut mea tecta subintres.
Scilicet immensa peccati mole grauatus,
Tu modò dic uerbum referens non ampliùs unum,
Et meus à morbo seruus reualefcet iniquo.
Namq; ego sum mortalis homo, subiectus & idem
Imperio alterius, multos simul ipse guberno
Militiæ seruos sub me ductore merentes:
Cumq; huic precipio, ut uadat, mox uadit: & illi
Ut ueniat, uenit extemplò nec longa moratur:
Si iubeo seruum facere hoc, mox efficit ipsum:
Deniq; continuò cuncti mea iussa capeffunt.
Quòd si mortali mihi sic mortalia parent

Pectora,

EVANGELIA

Pectora, Christe magis quanto parere necesse est
Cuncta elementa tibi Domino uitaq; necisq;
Quem penes est hominem solum seruare potestas:
Imperiumq; tuum quanto nunc maius habendum est,
Infima qui rerum supremaq; cuncta gubernas.
Indubitata igitur mihi stat sententia, seruum
Quod sanare queas, uerbum si dixeris unum.
Talia dicentem Christus miratur, & inquit
Discipulis, turbaq; simul sua terga sequenti:
Per summum iuro me dicere uera Parentem,
Quod tantam reperire fidem non contigit usquam,
Quantumcunq; patet, genere Israhelis in omni,
Centurione nitet quam magna & qualis in isto.
Hinc ego prae-moneo, multos nascentis ab ortu
Solis & occasu uenturos esse fideles,
Quem dabit ipse Pater caelesti accumbere mensae
Cum patribus priscis, Abraamq;, Isaacq;, Iacobq;
Ut simul accipiant aeterni munera Regni:
Filius at contra Regni eijcietur ad Orcum
Plurimus in tenebras, ubi erit ploratus in aeuum,
Stridebuntq; malo concussi frigore dentes.
Haec ubi factus erat socijs turbaq; sequenti,
Talia militiae respondit uerba Magistro:
Vade domum, fiatq; tibi ceu credis abunde.

Dixerat,

DOMINICALIA.

Dixerat, ex illa seruum paracliticus hora
Sanatus redijt, morbus puerumq; reliquit,
Debita Centurio fidei sic premia cepit.

DOMINICA IIII. POST EPIPHANIAS
EVANGELIUM MATTHAEI VIII.

ARGUMENTVM.

Puppe iacens dormit, fluctus dum sauit, Iesus
Euigilans uentis imperat atq; mari.

Littore nauiculam positam conscendit Iesus:
Discipuli Dominū consueto more sequuntur.
Protinus exoriens permagnus in aequore uentus,
Turbauit placidi tranquilla silentia ponti:
Insurgunt fluctus tumidi, nauemq; procellae
Vndiq; concussam feriunt supraq; feruntur:
Nunc agitur sursum pendens, nunc illa deorsum:
Nec mora nec requies, abeunt calumq; diesq;.

C Horrida

EVANGELIA

Horrida tempestas vires acquirit cundo.
Talia dum fiunt, rerum ceu nescius harum,
Puppe iacens ima somnum capiebat Iesus.
Protinus accedunt trepidi, turbantq; quietem
Discipuli Dominum tali sermone uocantes:
Surge Deus seruaq; tuos, namq; ecce perimus
Fluctibus in medijs tecum, nisi tute iuuabis.
Euigilans Christus mox talibus increpat illos:
Cur homines paruae fidei tam dira timetis?
An ignota adeo Diuina potentia uobis?
Creditis & uestri sic me dimittere curam?
Nec mora, consurgens uentisq; mariq; mimatur.
Continuo uenti ponunt, & seua quierunt
Aequora, tempestasq; retro sublapsa recessit,
Lataq; pacato rediere silentia ponto.
Talia cernentes homines mirantur & aiunt:
Ille quis est Vates, cui uentus & aequora parent?

IDEM EVANGELIVM ALIO TEMPORIS
paraphrastikōs elaboratum.

CVM noua doctrina iūgēs miracula Christus,
Per medios fines Galilæe diuitis iret.
Et populi densum concurreret agmen ad illum,
Discendi studio præclaraq; facta uidendi,
Nauiculam remis terræ conscendit adactam

ulterior

DOMINICALIA.

Vltiore iubens populum consistere ripa.
 Illum discipuli per lignea transtra sequuntur.
 Vix medium stagni cursu properante tenebant:
 Cymba pari spacio terra distabat utraq;
 Cum subito insurgēs permagnus in æquore motus
 Exoritur seuo fremitu spirantibus Euris,
 Instabilem qui imis uertebant sedibus undam:
 Iamq; super cymbam fluctus tolluntur aquarum,
 Et modò terribili nauis sorbetur hiatu,
 Nunc urgente salo sublimis in aëre pendet,
 Hic Acheronta uidens, illic prope sydera tangens.
 Protinus ingentem pauidi cepere timorem
 Discipuli, uasto metuentes æquore mergi:
 Incerti trepidant medio in discrimine rerum:
 Quippe nec ad portum retro redisse licebat,
 Anchora nec fundo potuit se figere in imo,
 Tanta procellosi fremit inconstantia ponti.
 Omnia uoluuntur sursum pariterq; deorsum,
 Nec rabies uenti, maris aut insania cessat,
 Sed magis insurgunt spacio crescuntq; procellæ,
 Eripiunt calum nubes, lumenq; diei
 Obscurant nebulae, crebris micat ignibus æther:
 Deniq; presentem minitantur singula mortem.
 Interea tanti ceu nescius ipse pericli

C 2 Puppe

EVANGELIA

Puppe quiescebat Dominus compostus in ima,
 Subdita cui molles præbebat culcitra somnos.
 Non tulit ulterius mens anxia Discipulorum
 Rectorem dormire suum crescente periclo.
 Namq; illi pariterq; sibi gens cæca timebant.
 Ergo quiescentem tali clamore petentes
 Turbarunt placidi tranquilla silentia somni:
 Aspice sub quanto uersamur Christe periclo,
 Quos cælum uentiq; premunt agitantq; procellis
 Nec sine te nobis superest spes ulla salutis.
 Surge igitur, nostroq; pius succurre labori:
 Te moueant tanti communia damna pericli:
 Longius auxilium nec tali tempore differ,
 Nosq; tuos serua tecum uenerande Magister:
 Ni facis, extrema iam morte peribimus omnes.
 Talibus orabant afflicto corde uocantes.
 Sustulit ille caput, somnumq; absterxit ocellis:
 Tum circumspiciens irato lumine pontum
 Talibus increpuit dubitantia pectora dictis:
 O homines parue fidei, mentisq; pusille,
 Quid me solliciti tantum præsentem timetis?
 An ignota manet uobis Diuina potestas?
 Aut sobolem summi non me liquet esse parentis?
 An ne perire Deum pelago sic posse putatis?

Desertorq;

DOMINICALIA.

Desertosq; suos dubijs dimittere rebus?
Nec prius auxilium tulimus maiore periclo?
Immutate animos, uanum remouete timorem,
Quodq; mihi imperium cæli terræq; marisq;
Si dubitatis adhuc, facto cognoscite in isto.
Dixit: & exurgens dat iussa furentibus Austris,
Sedariq; iubet fluctus & murmura ponti:
Nec minus amouit nubes, cælumq; serenans,
Et solem terris, & pacem reddidit undis:
Ortaq; post tenebras lux est, post nubila Phœbus,
Apparent liquido tranquilla silentia ponto,
Nauis & in portum cursu felice reducta est.
Talia conspiciens fûsum per littora uulgus
Miratur factum Domini, uocemq; potentem.
Cui mare, cui cælum parent, uentiq; ministrant.
Omneis inter se tali sermone fremebant:
Qualis hic est, quantaq; Deus uirtute putandus?
Aequora cui & uenti tanto famulantur honore,
Omnia ceu rerum Dominoq; Elementa ministrât.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAS

EVANGELIUM MATTHÆI XIII.

ARGUMENTUM.

Praua bonum semen zizania nascitur inter,
In medium tandem conijcienda rogum.

C 3 Tractabat

EVANGELIA

TRactabat Christus, caelestia regna docendo,
 Discipulos permulta monēs, populūq; sequen
 Cumq; diu studio fecisset uerba fidei, (tem.
 Vlteriū pergens simili sic coepit ab isto:
 Per simile est homini Regnum caeleste colono,
 Qui bona commisit foecundae semina terra,
 Discessitq; domum rediens semente peracta.
 Ast homines quando capiebant nocte quietem,
 Perfidus hostis adest, zizania noxi spargens
 In medio agrorum, sata ne sincera manerent,
 Sed lolio fruges mixtae premerentur iniquo.
 Cū uerò letam seges accreuisset in herbam,
 Iamq; suos ferret maturo semine fructus,
 Plurima completis uisa est zizania campis,
 Et lolium culmo dominari coepit inani.
 Indoluere p̄i famuli, Dominumq; petentes

Talia

DOMINICALIA.

Talia dixerunt: An non bona semina terræ
Mandasti: unde tuo zizania crescit in agros?
Deprimit & segetem prærepto humore cadentem.
Respondit seruis Dominus: quæ damna refertis,
Hæc inimicus homo malè fido pectore fecit,
Cui sunt insidiæq; & nostra incommoda cordi.
Excipiunt famuli: num uis zizania promptis
Vellere nos manibus, segetumq; excindere pestem?
Ille refert: nolite mei, nolite ministri,
Ne dum colligitis leto zizania campo,
Vellatis segetem pariter, prodesse uolentes
Obstitisq; magis: zizania linquite crescant,
Adueniant donec matura tempora messis.
Tunc ego mandabo messoribus ista locutus:
Colligite imprimis zizania falsa per agrum
Sedula turba meum, collectaq; fasce ligantes
Stringite, quò medios clibani mittantur in ignes:
Inde bonas segetum fruges stringente maniplo
Nectite iungentes, subq; horrea nostra referte:
Vt bona seruentur telluris semina culta,
Quæq; nihil profunt, pereant zizania flammis.
Nam bona seruari, perdi uiciosa merentur.

DOMINICA SEPTVAGESIMAE.

EVANGELIUM MATTHÆI XX.

C 4 ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Conducit Dominus diuerso tempore seruos,
Mercedem cunctis distribuitq; parem.

Cum populū Christus Celestia regna doceret
Hoc simili cœpit sermonem ducere porro:
Diues erat quidam uillæ possessor in urbe,
Maxima cui longos complebat uinea colles,
Vnde per autumnum dulcissima uina legebat.
Exijt hic ortæ sub tempora prima diei,
Ad conducendos digna mercede ministros,
Assiduis quorum coleretur uinea rastris.
Obtulit ad talem quosdam fortuna laborem,
Corpore præstantes ualido, magnisq; lacertis,
Qui suspensa humeris secum instrumenta ferebant:
Cuilibet addicto precio seruire parati,
Hos ubi compellat Dominus, mercede diurna

Conuenere

DOMINICALIA.

Conuenere super, cessit Denarius uni.
Accepere uiri pactum, dimisit euntes,
Commonstratq; uiam Dominus, promptosq; labori
Exigit ad uites multo sudore colendas.
Tertia iam clara processerat hora diei,
Exijt ille iterum plures conducere seruos:
Viq; forum subiit, robusto corpore quosdam
Inuenit stantes atq; oia uana terentes.
Protinus accedens compellat talibus ipsos:
Vos etiam ite uiri, colitur qua uinea nobis,
Cumq; alijs seruis fidum exercete laborem,
Vespere quem uobis iusta mercede rependam.
Illi omnes abeunt, & tradita iussa capeffunt:
Feruet opus, crescunt numero crescente labores.
Fecit idem sextam dominus, nonamq; sub horam,
Conducens alios, & qua sita uinea mittens,
Omnibus equali pactus mercede laborem.
Exijt undecimam rursus, uelut antè, sub horam,
Inq; foro stantes alios inuenit, ad illos:
Cur hic statis, ait, per tempora longa diei?
Nilq; laborantes, & præmia nulla ferentes
Ignauo teritis lucem quam longa ueterno.
Respondere uiri: nemo conduxit. at ille:
Ite igitur celeres, mea qua uimeta coluntur,

C S Cumq;

E V A N G E L I A

Cumq; alijs seruis duros tractate bidentes,
 Et quod erit iustum digna mercede feretis.
 Iamq; dies exactus erat, cum uespere sero
 Defessi ueniunt ad herilia tecta ministri,
 Detur ut exacti merces promissa laboris.
 Aduocat Oeconomum Dominus, cui talia fatum:
 Huc ades o rerum curator fide mearum,
 Et precium seruis hodierni solue laboris,
 Quos ego conduxī, ad uites misiq; colendas:
 Incipe ab extremis, tum da sua premia primi.
 Exequitur iussus citò procurator herilis,
 Ordine quosq; uocans: primi uenere sub horam
 Undecimam misī, datus est Denarius illis.
 Hoc ubi qui primi exierant uidere, repente
 Premia danda sibi meritò maiora putabant,
 Sed datus est illis tantum Denarius unus.
 Hic uerò occulte coeperunt murmura uocis
 Aduersus Dominum, tali sermone loquentes:
 Ecce laborantes horam non ampliùs unam.
 Esse pares nobis precio mercedis iniquo
 Fecisti, longum tulimus qui pondus est sum,
 Premia non æquo quare das æqua labori?
 Commouit Dominum primæ uox inuida turba,
 Atq; ita respondit, qui talia dixerat, uni:

Iniqui

DOMINICALIA.

Iniuste facio quidnam tibi, profer amice?
An tibi condictus Denarius ante, negatur?
Nunc iterum pacta quid de mercede laboras?
Tolle tuum dico, nec sis mihi plura molestus.
Ast ego postremo tantum uolo soluere, quantum
Reddo tibi, legem nec tu mihi ponere debes:
An mihi de proprijs non sic disponere rebus
Sit licitum, sicut mea fert propensa uoluntas?
An tu, largus ego quia sum, transuersa tueris?
Inuidus & rixas aliena ob commoda misces.
Ergo sile, tum sorte tua contentus abito.
Sic etiam fient, quæ turba nouissima, primi:
Quiq; prior fuerat, tandem postrema tenebit.
Multi etenim quamuis ad Cælica regna uocentur,
Attamen electos lux arguet ultima paucos.

DOMINICA SEXAGESIMAE

EVANGELIUM LVCAE III.

ARGUMENTVM.

Semina iacta cadunt diuersis finibus agri,
Quartaq; uix fructum pars tulit inde bonum.
AD Christū populi cū plurima turba ueniret,
Vicinasq; citi properarent urbibus omnes,
Discendi studio simul & miracula uidendi,
Orsus ab hoc simili sermonem coepit Iesus:

Exijt

EVANGELIA

- Exijt in campum lati possessor agelli,
 Vt sua frugifera mandaret semina terra:
 Dumq; iacit latum salientia grana per aruum,
I Pars quaedam cecidit per publica strata uiarum,
 Turbaq; praeteriens pedibus contriuit, & illud
 Quod reliquum mansit, caeli rapuere uolucres,
II Altera pars duri lapsum super aspera saxi,
 Vt fuit enatum, ueniente exaruit aestu:
 Deficiebat enim largus radicibus humor,
 Nec poterant illae ramos demittere in altum,
III Tertia pars spinas lapsum fuit inter acutas,
 Quae simul exortae nascentia grana flagellis
 Suppressere suis, mediaq; intercidit herba
 Suffocatae seges, nec robore creuit in altum,
IIII Vltima pars Cereris medium iactata per aruum,
 Decidit in pinguem laeto uelut ubere terram,
 Enatiq;

DOMINICALIA.

Enatumq; fuit felici germine sursum,
Protulit & plenam largo cum scœnore messem,
Quolibet è grano uel semina centupla reddens.
Talia uoce loquens alta clamabat Iesus:
Discere quisquis auet, cupidas huc arrigat aures.
Protinus accedunt charum rogitantq; Magistrum
Discipuli, factò lateat quis sensus in illo:
Quid uelit agricolæ semen iactantis imago,
Tunc ita sermonem repetens respondit Iesus:
Vobis nosse datum Regni mysteria Cæli,
At reliquis tantum dubijs audire parabolis,
Ut uideant quamuis, nequeant tamen illa uidere:
Audierintq; licèt, non intellecta relinquunt.
Obinet at talem narrata Parabola sensum:
Semina sunt sacri cælestia dogmata uerbi,
Quæ bonitate Dei populos sparguntur in omnes,
Ut pariant dignos humano in pectore fructus,
Ipsius ad laudem Domini nostramq; salutem.
Grana uiam iuxta sed enim quæ lapsa fuerunt,
Hi sunt qui primùm cælestia uerba benignis
Auribus accipiunt, tales ut inamq; manerent. 1
Nam malus incautis plerumq; superuenit hostis,
Eripiens haustum medio de pectore uerbum,
Altiùs ut nequeat radices spargere firmas,

Nec

EVANGELIA

- Nec fieri possint credendi pectore salui.
- II At quæ grana super petram cecidere rigentem,
Hi sunt, qui uerbum, quando est audire potest,
Læticia excipiunt magna, summoq; fauore,
Principioq; boni feruent, illoq; triumphant:
Sed quia radices tenero sub germine desunt,
Nulla subest illis fidei constantia coepta.
Creditor ad tempus, tum si tentatio forsan
Ingruat, & duros pariat fortuna labores,
Continuò trepidi mutata mente recedunt,
Dissimilesq; sui parua redduntur in hora:
Impetus omnis abit, pietasq; in pectore friget.
- III Quod uerò in spinas descendit semen acutas,
Hi sunt, auditi qui cælica dogmata uerbi
Conseruare quidem uellent, sed cura fatigans
Sollicitas mentes, & amor sceleratus habendi,
Ille crebrisq; potens humana uoluptas
Impediunt, tales mundi sub iura trahentes,
Ut nequeant animum sacris intendere rebus,
Sed studium uitæ terrenorumq; bonorum
Suffocat primum Regni cælestis amorem:
Non secus ac herbas premit inuida spina minores.
- III At quæ frugiferam tetigerunt semina terram,

DOMINICALIA.

Sunt hi, qui uerbum sincero corde bonoq;
Accipiunt primū, simili studioq; reseruant,
Et pariunt dignos patienti pectore fructus:
Hos æterna manent celestis præmia uite.

DOMINICA QVINQVAGESIMAE, VEL ESTO MIHI,
EVANGELIUM LUCÆ XVIII.

ARGUMENTVM.

Predicit socijs, quæ sit passurus Iesus,
Inq; uia cæcum posse uidere facit.

Discipulos Solymam rediēs assumpsit Iesus
Dumq; uiam faciunt, tali sermone profatur:
En Hierosolymam fratres conscendit in urbem,
Ut consumentur, sacris quæ scripta Prophetis
De nascente Dei nato sub carne fuerunt.
Gentibus hic odio populi tredetur iniquo
Ipse, sui, lususq; feret sannasq; malorum.

Conspuet

EVANGELIA

Conspuet innocuos etiam plebs impia uultus,
Inde flagellatum scelerata morte necabunt
Crudeles, figentq; cruci, morietur in illa.
Et tamen emerget terna post luce resurgens.
Talia uaticinans socijs narrabat Iesus,
Sed non ista animis intellexere, latebant
Omnia discipulos obscuro condita sensu,
Nec cognoscebant quæ dicebantur ab illo.
Progrediens igitur Iericho cum uenit ad urbem,
Puniceis quæ clara rosis celebratur, Iesus:
Ecce uiam iuxta cæcus residebat, ab omni
Pretereunte stipem populo & poscebat egenus.
Hic ubi sentiret turbam transire, rogauit
Quis nam, tãta cohors quem sic comitetur, adesset.
Respondere uiri: Nazarenus transit Iesus,
Quæ Domini magnū cognoscimus esse Prophetæ
Quippe solet morbos tantum curare loquendo,
Defectusq; hominum solo depellere tactu.
Tanta uiro uirtusq; subest & tanta potestas.
Restitit ad nomen Domini mendicus, & alta
Voce sonans: Miserere mei, clamauit, Iesu,
Vnica Dauidis proles de sanguine Regum.
Talia dicentem uerò quæ turba præibat
Duriter increpitans clamando abstinere iussit.

Alle

DOMINICALIA.

Ille magis contra pleno sic ore sonabat:
Davidis miserere mei sanctissime fili.
Constitit ad uocem tanti clamoris Iesus,
Adductumq; sibi cæcum prope sistere iussit.
Cumq; propinquasset, tali ipsum uoce rogauit:
Dic age, quid faciam tibi uis charissime fili?
Ille refert: oculis uisum da Christe priorem,
Luce frui ut possim, & rerum cognoscere formas,
Post tenebras liceat cali conuexa tueri,
Respice me, Visum reddo tibi dixit Iesus,
Namq; fides morbo saluum te fecit ab omni.
Protinus ex oculis miseri caligo recessit,
Amisamq; diu coepit cognoscere lucem
Aspiciens calum, terras, hominesq; uiamq;.
Nec mora prosequitur pergentem gratus Iesum
Laudibus extollens, qui munera tanta dedisset.
Talia cum fieri plebs circumfusa uideret.
Obstupuit Christi uires mirata potentes,
Glorificansq; Deum Iericho deduxit euntem.
Omnibus unus erat super hæc miracula sermo.

DOMINICA INVOCAUIT.

EVANGELIUM MATTH. III.

ARGUMENTVM.

Ducitur in syluas, ut ibi tentetur, Iesus:

Hunc Satanas technis aggrediturq; tribus.

D Spiritus

EVANGELIA

Spiritus in sylvas desertaq; duxit Iesum,
 Ut graue sentiret tentamen ab hoste maligno
 Iamq; quater denis ieiunia longa diebus
 Et totidem noctes tulerat, cum deniq; coepit
 Esuriens sentire famem, Tentator ad illum
 Protinus accessit milleno praeditus astu.
 Ante pedes lapidum cumulus tum forte iacebat,
 Quem digito monstrans ad Christum perfidus impius
 Si soboles es uera Dei, tunc effice panes
 Hos lapides, perpeffa quibus ieiunia pellas.
 At legimus scriptum contra respondit Iesus:
 Panibus e solis hominem non uiuere quenquam,
 Sed potius uerbo, quod prodit ab ore Tonantis,
 Talibus exactis iterum tentator Iesum
 Aggrediens sanctam Solymarum duxit in urbem
 Summa super celsi statuens pinnacula templi,

DOMINICALIA.

Atq; ait: es summi soboles si uera parentis,
Hac te precipites lapsu properante deorsum.
sic etenim scriptum: De te mandata ministris
Tradidit Angelicis, ut te comitentur euntem,
Supponantq; manum pedibus, ne fortè rigenti
Duriter impingens lapidi uestigia ladas.
Respondit Christus contrà: Scriptura profatur,
Aeternum tentare Deum Dominumq; cauet.
Tunc iterum Satanas ipsum deduxit in altam
Aërei montis rupem, spectansq; deorsum
Commonstrat populos, & regna potentia mundi,
Et quoscunq; tenet pulcherrimus Orbis honores,
Mox ait: hæc per me tibi propria cuncta dabuntur,
Poplite curuato si me prostratus adores.
Audiit ut uocem diram, respondit Iesus:
Iprocul hinc Satana, sacro quia codice scriptum,
Solutus adorandus Deus est, solusq; colendus.
Protinus aufugiens Demon discessit, inanem
Se luisse operam frustra indignatus: & ecce
Angelici coetus ueniunt, Christoq; ministrant.

DOMINICA REMINISCERE.

EVANGELIUM MATTH. XV.

ARGUMENTVM.

Pro nata mulier rogitat Cananæa, nec antè

Desinit, à Christo quàm sua uota ferat.

D 2 Chri-

EVANGELIA

Christus ubi fuerat Solyma digressus ab urbe
 Sydonis atq; Tyri letas concessit in oras
 Ecce uenit mulier Cananæ gentis alumna,
 Finibus hæc egressa suis quærebat Iesum:
 Quem postquam uidit curuato poplite supplex
 Procubuit tali Dominum clamore salutans:
 Dauidis miserere mei sanctissima proles,
 Filia Dæmonio malè nam uexatur atroci.
 Auertit faciem, nec uerbum reddidit ullum
 Christus: ibi socij Dominum sermone petentes
 Dicebant: age nunc miseram dimitte Magister,
 Anxia prosequitur quia nos clamore sonant:
 Fac materna tuam moueat miseratio mentem.
 Protinus ille refert: Ego non sum missus ad omnes
 Israëlita sed oues de gente relictas.
 Illa redit, Christumq; solo procumbit adorans,
 Sollicita

DOMINICALIA.

Sollicito talem depromens pectore uocem:
Respice me miseram Deus, & succurre precanti:
Si non uis matris, natæ miserere dolentis.
Gratia si natæ leuis est, succurre parenti,
Atq; duas uno clemens in corpore serua.
Ille uidens toruum dictis respondet amaris:
Improba quid toties uana me uoce fatigas?
Non est consultum natis subducere panem,
Indignisq; manu stolidi præbere catellis.
Territa non cedit mulier, sed talia reddit:
Vera quidem dicis mundi Saluator Iesu,
Sed tamen à mensa Domini si mica resultans
Decidat, haud paruis est interdicta catellis:
Nec prohibet quisquam cupido legisse palato.
O mulier tua magna fides, respondit Iesus:
Cuncta tibi fiant tali quæ corde petisti.
Vade domum, saluamq; tuam complectere natam,
Quæ tibi præsentem uiuit sanata sub horam.

DOMINICA OCULI.

EVANGELIUM LUCÆ XI.

ARGUMENTVM.

Demonium muto eijcitur, maledictaq; Christus
Diluit, & quæ sit turba beata docet.

D 3 Dec

EVANGELIA

DAemonium uirtute Dei pellebat Iesus
 Ex homine obfesso, cui uocis ademerat
 Spiritus immundus: qui postquam cecidit ab illo,
 Continuò mutus coepit sermone profari,
 Munere pro tanto Christo praeconia reddens.
 Admiratur opus Domini pia turba potentis,
 Quae tum fortè aderat miracula talia cernens.
 Ast alij studio caelestia facta maligno
 Talia carpentes Christo conuicia dicunt:
 Demonas expellit uirtute Beelzebub iste,
 Spiritum paret cui subdita turba mimorum:
 Hinc illi cedunt, & tradita iussa capeffunt.
 Tentantes alij de caelo signa petebant,
 Credere tum demum quasi post miracula uellent
 At Dominus mentes tacitas cognouit eorum,
 Utq; redargueret prae conuicia linguae,

Talia

DOMINICALIA.

Talia mox turbæ respondit uerba priori:
Omne quod inter se diuisum cœperit esse,
Destruitur firmumq; nequit consistere Regnum,
Et domus una cadens aliam super acta recumbet:
Sic etiam Satanas, sibi si contrarius ipsi est,
Qua ratione suum Regnum seruare ualebit?
Dicitis idcirco falsum, me pellere nigros
Dæmonas inferna Satanae uirtute potentis.
Non Satanas pellit Satanam, sed protegit illum,
Ipsius ut Regni maneat firmata potestas.
Si tamen efficio uirtute Beëlzebub ista,
Dicite quo uestri faciunt in nomine nati
Talia? num plenos quoq; Dæmonis esse feretis?
Illi iudicium debent proferre super uos,
Vestraq; de nostris damnabunt crimina factis.
Ast ego si digito Domini de corpore pello
Dæmonas humano, cælestia regna profecto
Ad uos perueniunt, quæ suscepisse decebat,
Nec tam uesanis conuicia promere uerbis.
Atria custodit quando sua fortis in armis,
Tunc in pace manent, quæ possidet ille, quieta:
Fortior at si quis ueniens deuicerit illum,
Auferet arma uiro, quibus est confidere suetus,
Diuidet & forti spolia acquisita duello.

D 4 Qui

EVANGELIA

Qui non est mecum, contrarius esse uidetur:
Colligit & qui non mecum, dispergit inanis.

Spiritus infestans hominem si quando reliquit
Improbis, abscedens loca per deserta uagatur,
Et requiem querit, si non tamen inuenit illam,
Sic sceleratus ait: rursum mea tecta subibo,
E quibus egressus fueram, quæq; antè tenebam.
Protinus adueniens ubi mundam repperit intus
Esse domum, scopis puram, uarieq; decentem:
Tunc iterum uadens assumit Dæmonas unâ
Secum alios septem, peiores scilicet ipso,
Adducitq; simul: mox ingrediuntur ouantes,
Et uelut obsessa læti dominantur in aula,
Nequitia omne genus per singula membra cienti
Deteriorq; hominis fit sors postrema priori.
Tales diuino cùm funderet ore loquelas,
Et Satanam contra Christus uigilare moneret,
Ne semel eiectus sub limina sueta recurrat,
Audiit in medio dicentem fœmina cœtu,
Concipiensq; novos imo sub pectore motus
Sustulit exclamans talem de gutture uocem:
Felicem ô uentrem, qui te portauit, Iesu:
Vbera & ô nimium plus terq; quaterq; beata,
Que puerum matris gremio pauere iacentem.

Rettilia

DOMINICALIA.

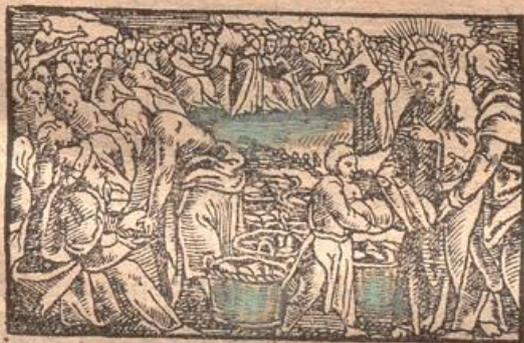
Rettulit at contra Christus: magis imò beati,
Qui uerbum Domini accipiunt retinentq; fideles,
Hos promissa manet caelestis portio Regni.

DOMINICA LAETARE.

EVANGELIUM IOAN VI. CAP.

ARGUMENTVM.

Millia quinque uirum per panes quinque duosque
Implentur pisces, Regnaque Christe fugis.

Talibus exactis Galilæi transijt undas
Aequoris, ingrediens cōtraria littora Christus
Maxima quem populi comitantis turba secuta est.
Nam benefacta Dei mirandaq; signa uidebant,
Quæ super infirmos peragebat uoce potenti.
Protinus in montem celsum conscendit Iesus,
Atq; ibi discipulos inter de more sedebat.
Festa dies Paschæ Solymæ gratissima genti

D S Non

EVANGELIA

Non procul instabat, primo cum uere propinquas.
 Sustulit ergo oculos Christus, turbamq; frequentē
 Aspiciens tali compellat uoce Philippum:
 Vnde precor panes, quibus hi pascantur, ememus!
 Talia dicebat sed enim tentaret ut illum:
 Nam quid factururus per se foret, antē sciebat.
 Anxius ast tali respondit uoce Philippus:
 Bis centum pro Denarijs, mihi crede, Magister.
 Non huic sufficerent panes in fercula turbae,
 Quilibet ut paruam posset sibi sumere partem.
 Tunc ē discipulis Christi sic rettulit unus,
 Filius Andreas Ionæ fraterq; Symonis:
 Nouimus hic puerum uicina in ualle morantem,
 Cui sunt quinq; domi panes, piscesq; gemelli:
 Verūm hæc in tanto populo quid pauca ualerent!
 Nec mora, Discipulis mandat præceptor Iesus,
 Ut faciant totam per humum discumbere turbam.
 Gramina quippe aderant, scenumq; sedilibus aptis
 Discubuere solo tum millia quinq; uirorum.
 Terra dabat mensas, & mollia gramina lectos.
 Hic panem digitis tollens accepit Iesus,
 Cumq; Deo grates solito dixisset honore,
 Discipulis frangens tum porri git: hiq; uicissim
 Distribuunt plebem Cerealia dona per omnem.

Insuper

DOMINICALIA.

Insuper & bimos, fluuialia munera, pisces
Diuisos præbent populo, cunctisq; ministrant.
Nec deerat potus rapido sitientibus aflu,
Dulcia præbebant uicini pocula fontes.
Iamq; impleti omnes fuerant, largeq; resecti,
Nec quisquam in tanto populo malè pastus abibat.
Discipulos iterum cum sic affatur Iesus:
Colligitè ô socij, quæ nunc fragmenta supersunt
Omnibus è mensis, nec parua perire sinatis,
Ne per humum iaceant pedibusq; indigna terantur:
Omnia sunt siquidem diuinæ munera dextræ,
Quæ seruare decet, non uano perdere luxu.
Illi iussa Dei studio feruente capessunt,
Reliquiasq; legunt, ne quid perdatur abusu.
Impleuere decem & bimos fragmenta canistros,
Quæ collecta super, populo spectante, fuerunt
Panibus è quinibus, de piscibus atq; duobus,
Cum prius immensæ satiaffent uiscera turbæ.
Quando homines uerò miracula tanta uidebant,
Quòd dape tam parua tot repleuisset Iesus,
Deq; cibo tantum pauco superesset, ibi omnes
Vnanimi inter se sunt talia uoce locuti:
Scilicet hic uerè est Solyma de gente Propheta,
Præscia quem ueterum cecinere oracula Vatum

Cala

EVANGELIA

Celo uenturum, qui totum liberet orbem.
Ast ubi cognouit uenturos Christus, ut ipsum.
Imposito magnum facerent Diademate regem,
Aërei solus secessit in auia montis,
Quæsitum populus quò non reperire ualeret.
Atq; ita mundanos fugit Saluator honores,
Significans aliud se longè quærere regnum.

DOMINICA IVDICA.

EVANGELIUM IOAN. VIII.

ARGUMENTVM.

Dum sine peccato, sine Demone se probat esse
Christus, in insontem iam prope saxa uolant.

Dicite quis uestrum me criminis ultor iniqui
In simulare potest ulla ratione peccati
Vel male uiuendo, uel non quæ recta docendo:
Quòd si uera loquor, cur non mihi creditis ipsi?
Et

DOMINICALIA.

Est quicumq; Deo celesti semine natus,
Illius accipiens hic uerba fideliter audit.
Auribus idcirco uos non auditis iniquis,
Quippe Dei proles minimè, sed Dæmonis estis.
Protinus irati sic respondere uicissim:
Nonne iterum rectè, sicut quoq; diximus antè,
Quòd Samaritanus sis, Dæmonioq; regaris?
Talia depellens conuicia dixit Iesus:
Non ego Dæmonio teneor, sed honoro parentem.
At mihi uos nullum contrà præstatis honorem,
Quin ignomina potius me leditis omni.
Sed mihi, quicquid ago, non gloria queritur unquã
Propria, sed summi laudesq; decusq; parentis.
Nec tamè est nullus nostrum qui querit honorem,
Iudicat & cunctos in me scelerata loquentes,
Huius iudicium non effugietis, iniqui.
Hoc equidem dico uobis, protestor & Amen:
Sermonem quicumq; meum seruauerit, ille
Viuet in æternum, nec tristia fata uidebit.
Tum dixere uiri contraria uerba sonantes:
En iterum clarè uerbis cognoscimus istis,
Dæmonio uerè quòd possidearis iniquo,
Cum mortalis homo tamen immortalia iactes.
Mortuus est nostræ gentis præcessor Abraham,

EVANGELIA

Et reliqui sua fata simul subire prophetae,
 Tu tamen hic dicis: si quis tua iussa tenebit,
 Tristia non non unquam sensurum uulnera lethi.
 Tunc igitur nostro (scelus) es patre maior Abraham
 Qui subiit terram moriens, alijq; Prophetae.
 Quem tamen ipse facis tandem te corde superbos
 Christus ad haec contra respondens talibus inquit:
 Si me glorifico proprijs sermonibus ipsum,
 Tunc mea pro nihilo ceu gloria nulla putada est:
 Sed pater in caelo, qui subdita cuncta gubernat,
 Is me glorificat, Natumq; fatetur ab alto.
 Dicitis huc uestrum Dominumq; Deumq; uocantes,
 Nec tamen, ut fas est, uere cognoscitis illum:
 Ipse autem nouiq; Deum, uenerorq; parentem.
 Atq; ego si dicam, quod non mihi cognitus ille,
 Tunc similis uestrum fierem mandacia iactans:
 Sed Dominum uere noui, mandataq; seruo.
 Eloquar hoc etiam, sed non credatis iniqui,
 Quod genitor uestrae gentis primeus Abraham
 Optauit nostrum tempusq; diemq; tueri:
 Cumq; oculis fidei uenturam cerneret illam,
 Exultauit ouans, et pectore latus ab imo.
 Talibus auditis iterum dixere frementes:
 Nondum lustra decem numerat aetatis adulte,

Et

DOMINICALIA.

Et uidisse tamen sanctum profiteris Abraham,
Ante dies nostros quem secula multa tulerunt.
Non tacuit Christus, sed talia reddidit illis:
Vera loquor uobis, per summum & iuro parētem,
Antē foret uestrae genitor quā gentis Abraham,
Ipse sui, Cælum sunt & mihi sydera testes.
Illi indignantes magno cum murmure duos
Attollunt manibus lapides, iētumq; mimantur
Grandine saxorum, petituri corpora Christi.
Protinus abscessit seseq; abscondit Iesus,
Cum malo populo templum sublime reliquit.

DOMINICA DOMINI, VEL PALMARVM.

Quere Euangelium in prima Aduentus.

DE VNCTIONE CHRISTI A MULIERE
FACTA.

EVANGELIUM MATTH. XXVI.

ARGUMENTVM.

Vnguento Mulier crimes perfudit Iesu,

Ipse sepulture talia signa probat.

Bethania Christus prandebat in aede Symonis
Cui prius immunde abstulerat cōtagia leprae:
Iamq; recumbebant conuiuia longa trahentes:

Ecce uenit Mulier medios ingressa penates,

Retro effusa comas, & luctu tristis amaro,

Pixide

EVANGELIA

Pixide quæ tereti preciosa unguenta ferebat
 Non huic forma decens aberat, cultusq; decori,
 Sed lachrymæ semper pudibunda per ora fluebat.
 Ut stetit ad mensam, Dominumq; accessit Iesum,
 Supplicibus palmis mox est uenerata sedentem.
 Hinc Alabastra manu tollens effudit odorum
 Desuper unguentum supra caput illius, atq;
 Imbuit egregijs fragrantia tempora succis.
 Illi per crimesq; Dei barbamq; fluebant,
 Et liquido totum corpus ceu rore rigabant.
 Hinc se suavis odor tota diffudit in aedes.
 Hoc ubi uiderunt, eadem quos mensa tenebat,
 Discipuli, uerbis indignabantur amaris.
 E quibus exurgens sic proditor inquit Iudas:
 Quid iuuat incassum preciosos perdere succos?
 Qui melius uendi poterant, nummisq; receptis,
 Paupe

DOMINICALIA.

Pauperibus tribui, si alius non postulet usus.
Audiit has uoces, & sic respondit Iesus:
Quid miseram uerbo socijs culpatis iniquos
Illa opus egregium laudari digna peregit,
Exhibuitq; sui monumentum & pignus amoris.
An de pauperibus tantum uos cura remordet?
Semper erunt uobis inopes, & semper egeni,
Sed me presentem non semper habere licebit.
Hunc mihi supremum non inuideatis honorem.
Postmodò pauperibus melius dare dona potestis.
Ista quod unguentum nostros diffudit in artus,
Signa sepulture statuit, mortemq; notauit
Hec operata meam, supremaq; munera soluit:
Et mihi uiuenti fecit, quod morte solutis
Cetera turba solet, frigentia membra perungens.
Hinc meruit summum nomenq; decusq; referre.
Atq; ego confirmo hoc uobis, protestor & Amen:
Vox Euangelij quacunq; sonabit in ora,
Et mea facta sacris libris ubicunq; legentur,
Hoc opus æternum nomen mulieris habebit,
Et uiuet factò iam non mortalis in isto,
Natorum natis æuo memoranda sequenti.

DE COENA DOMINI,

EVANGELIUM.

B ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

*Sanctificat Christus panem unumque liquorem
Corporis in precium sanguinis atque sui.*

Nocte sub extrema, Solyimo qua tradit^{us} h^{ab}
Proditione fuit scelerati Christus Iude,
Accipit panem digitis, gratesque pergit,
Discipulisque dedit frangens, ac talia dixit:
Accipite unanimes cupidisque absomite linguas,
Hoc uerè est nostrum panis sub tegmine corpus,
Quod modò pro uobis morti tradetur acerbum,
Sumitis hoc quoties (fieri nam sepe iubemus)
Voce meam mortem toties memorate fideli,
Qualia pro uobisque tuli fecique referte.
Hinc ubi pulsa fames, et cœna peracta fuisset,
Accipit calicem, grates iterumque pergit,
Discipulisque dedit communi nomine dicens:

Etiam

DOMINICALIA.

Hunc omnes cyathum sacri gustate liquoris:
Iste calix nostri monumentum & pignus amoris,
Quem damus, est uerè nostro de sanguine plenus:
Qui modò fundetur precium pro crimine uestro.
Hunc igitur quoties b. bitis, memorate fideli
Ore meam mortem, uestraq; piamina culpæ,
Nostraq; concordia studio benefacta referte.

DE LOTIONE PEDVM.

EVANGELIUM IOANNIS XIII.

ARGUMENTVM.

Dat pedibus lymphas sociorum Christus, & illis
Exemplum statuens præcepit ista sequi.

Paschatis ante diem cum cognouisset Iesus
Tempus adesse suum, mundi quò sede relictâ
Ad patris æterni caelestia regna rediret,
Omnia præmeditans uoluebat pectore secum,
Sicut & antè suos uero dilexit amore,
Quos sibi de mundi populo selegerat omni,
Illos ad finem quoq; sic constanter amauit.
Ergo ubi Paschalis iam fercula sumpserat Agni
Ipse suis cum Discipulis & coena peractâ,
Mox animo Satanas scelerati immissus iudæ
Subiecit stimulos, insontem prodere Christum.
Nescius istorum nec erat Saluator Iesus,

E 2 Norat

EVANGELIA

Norat enim à summo sibi subdita cuncta parente;
Et uelut in mundum quondam uenisset ab illo,
Sic iterum è mundo rediturum sciebat ad ipsum.
Quare surrexit mensa, uestesq; reiecit,
Iliq; astringens mundo perizomate cinxit.
Protinus in peluim latices infudit aquarum,
Discipulisq; lauare pedes ex ordine coepit,
Exiccans lotas puro perizomate plantas.
Talia dum peragit Dominus ceu sorte minister
Peruenit ad Petrum, qui uoce manuq; repugnant
Talibus incepit uerbis: Venerande Magister
Immundos mihi tu ne pedes à sorde lauares?
Absit ut hoc tantum cupiam permittere crimen.
Hæc ubi factus erat, contrà respondet Iesus:
Nunc ego quæ facio, tu non intelligis: olim
Petre, sed hæc melius renouata mente uidebis,
Non ergo impediās, sed te permitte lauari.
Ille refert contrà: nunquam mihi Christe lauabis
Tute pedes, nec me tali dignabor honore,
Qui tibi sum potiùs seruire ad cuncta paratus:
Discipulo non est fas inseruire Magistrum.
Inquit ad hæc Dominus: Si te non Petre lauabo
Nulla tibi mecum Regni pars esse ualebit.
His monitis tandem consensit Petrus, & inquit:

DOMINICALIA.

Da ueniam dictis, miseroq; ignosce, Magister,
Erraui fateor, monitus meliora tenebo.
Tu mihi non tantum pedis inferiora lauabis,
Sed quoq; Christe manus, si uis, capitisq; capillos,
Vtraq; nam foeda, ceu pes, quoq; sorde laborant:
Sic ego mundus ero, partemq; elatus in omnem.
Christus ad haec rursus: Reliquo qui corpore lotus,
Non opus est illi solas nisi tergere plantas,
Cetera quod mundus macula fit purus ab omni.
Vos quoq; nunc estis mundi, non quamlibet omnes.
Ista loquebatur, quoniam qui traditor esset
Ipsius, arcana noscebat mente, futurus:
Propterea mundos, sed non tamen addidit omnes.
Iamq; pedes socijs ex ordine lauauerat omnes,
Munere perfecto sua uestimenta recepit,
Accumbensq; iterum mensae sic dixit Iesus:
Quid sibi nostra uelint, socij, num facta tenetis?
Quidq; pedum scitis uestrorum lotio signet?
Dicam si cupitis, uobisq; ignota resoluam,
Discipuli Dominum me dicitis atq; Magistrum,
Nec male, sum quoniam uere, semperq; manebo.
Ast ego si uester Dominus, summusq; Magister
Talia me placido demittens pectore feci,
Nec me poenituit uestras abstergere plantas,

EVANGELIA

Vos quoq; conuenit hæc imitari facta sequenda,
Vt plantas alijs alij, mea turba, lauetis:
Nec uos tam uilem pudeat sumpsisse laborem,
Quem Dominus uester tulit & præceptor Iesus:
Exemplum uobis præbent mea facta sequendum,
Sicut ego feci, sic uos faciatis & ipsi:
Non etenim seruus Dominum præcellere debet,
Nec mittente suo maior, qui missus, habetur:
Discipulosq; exempla decet seruare Magistri,
Sic meritò summam poterunt contingere laudem

FINIS.

PERORATIO.

Prima mihi sacri pars est exhausta laboris.
Cuius in Aduentu caput est, in Paschate finis.
Altera nunc simili studio perfecta sequetur,
Quæ Ver, Aestatem simul, Autumnumq; peragat.
Tu modò fac nostras tibi Christe placere Camæni,
Quæ laudi seruire tuæ super omnia debent.
Munera nam tua sunt: tu des in carmina uires,
Et mihi uerus ades uenæ largitor Apollo.
Sic tua per nostros crescent præconia uersus,
Hic mihi finis erit solus, nec plura requiram.

SE